

Nr 226.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter; given Stockholms slott den 14 maj 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter¹.

Härigenom förordnas, att 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Utlänning — — — stadga.

Den — — — begången.

Skola till följd av överenskommelse med främmande stat i fråga om nu nämnd avgift andra grunder än de här ovan stadgade gälla beträffande den främmande statens undersåtar, utfärdar Kungl. Maj:t de för överenskommelsens tillämpning erforderliga föreskrifter; och äger Kungl. Maj:t därvid förordna, att motsvarande föreskrifter skola äga tillämpning jämväl å sådan svensk undersåte, som ovan avses.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1926.

¹ Senaste lydelse, se 1917: 296 och 1920: 859.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 maj 1926.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON,
WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen
för handelsdepartementet anför chefen för finansdepartementet statsrådet
Wigforss:

»I 3 § av förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter
för särskilda förmåner och rättigheter upptagas de huvudsakliga bestämmel-
serna om sådan bevillningsavgift av vissa handlande och handelsexpediter.
Stadgandet avser utlänning eller sådan i utlandet bosatt svensk undersåte,
som icke för det år, varför uppbörd av inkomstbevillning till svenska staten
senast ägt rum, erlagt dylik bevillning. Då sådan person reser omkring i
landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande
av handel, med eller utan varuprov, bjuder ut eller slutar handel om ut-
ländska varor att framdeles från utlandet levereras, skall han vid ankomsten
till riket till närmaste kronouppbördsman i stad avlämna skriftlig uppgift,
huru länge han ämnar här kvarstanna, samt därvid för rättigheten att idka
dylik handel förskottsvis erlägga en avgift av etthundra kronor för den
första tidrymden av trettio på varandra följande dagar, räknade från och
med den dag avgiften erlägges, evad han vill under hela denna tidrymd
eller blott en del därav begagna sig av rättigheten, och, om verksamheten
utan avbrott fortsättes utöver de första trettio dagarna, av femtio kronor
för varje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd av femton dagar.
Nämnda avgifter skola antingen för längre tid på en gång eller för minst
den tidrymd, för vilken vid inbetalandet avgift, enligt vad nyss är sagt,
lägst må erläggas, inbetalas till kronans uppbördsman i stad inom det län,
där den resande vid betalningstiden uppehåller sig. Kvittenset å den erlagda
avgiften, vilket uttryckligen bör angiva sista dagen i den tidrymd, för vilken
avgift blivit erlagd, skall vara meddelat å tryckta blanketter, som, efter
vederbörliga rekvisitioner, böra av statskontoret Konungens befallnings-
havande tillsändas, för att kronans uppbördsmän i städerna tillhandahållas,
och vilka blanketter, som skola lyda dels å etthundra och dels å femtio
kronor, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande av vad gällande
författningar i avseende å dylik handel stadga.

Förut i dag har Kungl. Maj:t beslutat förelägga riksdagen till godkännande ett förslag till handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Tyska riket.

Artikel 6 av detta förslag innehåller bestämmelser om rätt för vardera partens köpmän, fabriks- och andra näringsidkare, vilka genom ett av myndigheterna i hemlandet utfärdat näringslegitimationsbevis styrka, att de uti den stat, där de äga hemvist, äro berättigade att idka handels- eller annan näringsverksamhet, ävensom att de därstädes erlægga härför stadgade skatter och avgifter, att själva eller genom i deras tjänst anställda resande, under iakttagande av föreskrivna formaliteter, inom den andra partens område göra varuinköp hos köpmän eller i öppna försäljningslokaler eller hos personer, vilka producera varorna, samt att söka beställningar hos köpmän eller andra personer och att medföra varuprover och mönster, men icke varor.

Den avgift, som i Sverige upptages från tyska handelsresande för nyss angivna verksamhet, skall enligt det till traktatförslaget hörande slutprotokollet erläggas antingen för ett helt år eller för en tidrymd av sex veckor. Årsavgiften skall utgöra högst trehundra kronor. Avgiften för sex veckor skall icke överstiga ett belopp av etthundra kronor. Om verksamheten utöver de första sex veckorna utan avbrott fortsättes, skall avgiften icke överstiga ett belopp av femtio kronor för varje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd av tre veckor.

Såsom framgår av den lämnade redogörelsen för innehållet av bestämmelserna om bevillningsavgift för vissa handlande och handlexpediter ävensom av vissa delar i det föreliggande förslaget till handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Tyska riket, fordras vissa ändringar uti nämnda bestämmelser, för att den blivande traktaten må kunna från svensk sida uppfyllas. Att i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter infoga de detaljbestämmelser, som för sådant ändamål må erfordras, låter sig icke lämpligen göra. I stället torde i Kungl. Maj:ts hand böra läggas en allmän befogenhet att, därest till följd av överenskommelse med främmande stat i fråga om nu nämnd avgift andra grunder än de i anförda författningsrum stadgade skola gälla beträffande den främmande statens undersåtar, utfärda de för överenskommelsens tillämpning erforderliga föreskrifter. Bestämmelse härom torde böra intagas i form av ett tillägg till 3 § i förenämnda förordning. Med detta innehåll av tilläggsbestämmelsen blir det tydligen möjligt för Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga föreskrifter jämväl beträffande sådan främmande stats undersåtar, som i förevarande avseende åtnjuter behandling såsom mest gynnad nation. Då ifrågakommande författningsrum med utlänning likställer vissa svenska undersåtar, synes mig genom tilläggsbestämmelsen den anordningen ock böra möjliggöras, att Kungl. Maj:t, i syfte att svensk undersåte i främmande stat icke må bliva sämre ställd i förevarande avseende än den främmande statens undersåtar, vid utfärdandet av de nyss om-

förmälda tillämpningsföreskrifterna må äga förordna, att motsvarande föreskrifter skola äga tillämpning jämväl å svensk undersåte.

I enlighet med vad jag nu anfört har jag låtit inom finansdepartementet upprätta förslag till förordning innefattande tillägg till ifrågavarande författningsrum. Ändringen torde böra träda i kraft den 1 juni 1926.»

Föredraganden uppläser härefter berörda förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bil. litt. vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Regnér.